तपोधन महाभाग भगीर्ष महार्ष ।

एवं भवविविक्त्रिमिच्चाकुकुलमञ्जयं ॥२०॥

र्यं तु गङ्गा सिरतां प्रवरा स्वर्गतश्च्युता ।

रार्येत् पृषिवीं कृत्स्नां निपतत्ती महौषिनी ॥२१॥

तदस्या धार्णो राजन् शिवो देवः प्रसाखतां ।

गङ्गायाः पतनं व्यक्तं भूमिः सोढुं न शच्यित ॥२१॥

तस्या धार्षितारं च नान्यं पश्यामि शङ्करात् ।

वेगं सुदुःसकं लोके तस्मात् तं वं प्रसाद्य ॥ २३॥

तमेवमुक्ता राजानं भगवान् प्रपितामकः ।

श्राभाष्य च महीं नेतुं गङ्गां स त्रिदिवं ययौ ॥ २४॥

इत्यार्षे रामायणे त्रादिकाण्डे भगीर्घवरप्रदानं नाम चतुश्रवारिंशः सर्गः ॥